Johannes XXI, Pont. Max. (formerly Petrus Hispanus): Copulata tractatuum Petri Hispani et parvorum logicalium etiam Syncategorematum, cum textu, secundum doctrinam Thomae Aquinatis

[Cologne: Heinrich Quentell], 4 Dec. 1489, 1489 Seite 323

Appellatio est acceptõ t'mini pro re existente. Dico autez pro re existẽte. quia terminus significãs non ens nõ appellat. vt cesar vel antixp̄us vl' chimera

Iste ē quartus tractatus ptial' hui⁹ septimi. in quo determinat Pe. his. de vna passione termĩ. que d' appellatõ. Et circa hoc tria facit. q2 p̄mo describit appellatõem. scd̄o distinguit eã a suppositõe 2 s'catõe. tercõ assignat eius spēs cũ adaptatõe dr̄ñtie sue ad suppõnem 2 s'catõem. dicēs p̄mo q2 appellatõ est acceptõ t'mini p re exñte. In qua diffinitõe ponit' acceptõ loco generis. et nõ d' termĩ cõis. eo q2 t'minus singularis etiã pt appellare. dr̄ñter tñ. quia termin⁹ singular' appellat vnũ tm̄ vt sortes sortē. plato platonē. s3 termin⁹ cõis appellat vl' saltem natus ē appellare plura. Et d' p re exñte ad differētiam s'catõis que potest eē tam exñtis q3 nõ exñtis Etiã p hoc excludũtur adiectiua. q non s'cant rē exñtem. sed inexñtem.

Querit Que sit rõ ordinis hui⁹ tractat⁹ ad p̄cedētes. Dõm q2 ista. qa cõiora cognitõe nostri ĩtellcũs sũt p̄ora. s3 suppõ 2 ampliatõ sũt passiões cõiores g̊ p̄cedũt appellatõem que ē min⁹ cõis. Minor pt3. q2 t'minus ãpliabil' 2 suppones possũt s'care tã rem exñtem q3 nõ existētem. s3 t'minus appellãs tm̄ s'cat rē exñtē. 2 iõ chimera 2 antixp̄s nõ appellãt. S3 tractatus appellatõnũ p̄cedit tractatũ restrictionũ. q2 appellatõ ē passio magis itrinseca termĩo q3 restrictõ. intrinsecũ autem est an̄ extrinsecum. ideo patet ordo

Ar Si dicta essēt vera. sequeret' q2 tractat⁹ appellatõnũ deberet p̄cedere tractatũ ãpliatõnum Sequela pbat'. q2 appellatõ h3 fieri circa tres spēs suppõis. s3 ampliatõ solũ h3 fieri circa vnã. Dõ3 q2 iste p̄prietates pñt dupl'r ad inuicē cparari. vno mõ ex parte subiectoɋ. 2 sic tractat⁹ ampliatõnũ p̄cedit. q2 subiectũ eius est cõius. Et q2 ex subiecto p̄prio debet attēdi cõitas passionis. g̊ simpl'r ampliatõ ē cõior appellatõe Alio mõ p accñs q3tũ ad illa in quib' fũdant'. 2 sic appellatõ est cõior. vt pbat argumentum. s3 de illa communitate hic fit sermo.

Querit Quid sit subiectũ hui⁹ tractat⁹ Dõ3 q2 t'min⁹ appellãs vl' appellatiu⁹. 2 appellatõ ē ei⁹ passio. sed p̄ncipiũ p q̊d ostēdit' passio inee subiecto ē diffinitõ subiecti. vl' etiã passionis in demõstratõe nõ potissima ex q̊bus tal' fit d'mõstratõ Quicq̊d accipit' p re exñte h' appellat. sed termin⁹ appellãs accipit' p re exñte. ergo terminus appellãs appellat

Ar Terminus appellãs nõ est p̄mo notũ in hac sciẽtia. g̊ nõ est hic subiectũ. Añs pbat'. q2 appellatõ est p̄us nota. cũ sit h' diffinita. mõ p diffinitõnē res in suis p̄ncipiis eẽntialib' cognoscitur. Dõm q2 l3 appellatõ hic diffiniat'. tñ termin⁹ ingredit' ei⁹ diffinitõem tãq3 aliq̊d ẽ mo notũ. q2 omnis passio diffinit' p suũ subiectũ tanq3 p notius quo ad naturã. licet quo ad nos passio sit notior.

Ar Juriste d' appellatõib' determinãt. g̊ cõsideratõ appellatõis nõ ptinet aliquo mõ ad locũ Tenet cñña. q2 diuersi artifices hñt diuersa cõsiderare. Preterea grãmatic⁹ det'miat de t'mio appellatio. g̊ et de appellatõe. q2 eiusdem scie est cõsiderare subiectu3 2 eius passionem p̄priam Dõ3 q2 appellatõ accipitur quattuor mõis. Primo mõ vt est a miore iudice p inuocatõem maioris iudicis p̄textu iniq̊tatis p̄me late sñie recisio vl' vt est de miore iudice ad maiorē puocatõ. et sic spectat ad iuristas. Scd̄o mõ accipit' appellatõ vt ē pulsio multoɋ in vnũ. 2 sic grãmatici dicunt illud nomē appellatiuũ q̊d est cõicabile pluribus. Tercõ modo accipitur appellatõ p accñtali 2 extrinseca denoĩatõe. 2 sic d' in denoĩatiuoɋ diffinitõe. 2 s'm illud nomē hñt appellatõem. i. accñtalem denoĩatõem. Quarto⁰ appellatõ accipitur vt ē noĩatõ rei existentis. 2 sic diffinitur hic appellatio.

Querit Unde eliciat' appellatõ hic diffinita Dõ3 q2 ex p̄dicamēt' Aristotel' ex tercia p̄prietate subē. vbi d' q2 om̄is p̄ma suba s'cat hoc aliquid. sed scd̄a substãtia videt' s'care hoc aliquid sub appellatõis figura. q̊d potest sic exponi. i. sub silitudine acceptõis p re existēte. Nã scd̄a suba silr põt accipi p re exñte sicut prima. sic etiam videtur s'care hoc aliquid sicut p̄ma substãtia. 2 s'm hanc expositõem diffinitõ appellatõnis h' dat' Sed in diffinitõe denoĩatiuorum capitur appellatio aliter. s. p accñtali denominatõe. 2 idõ ex illo passu nõ sumitur iste tractatus. q2 sic solũ adiectiua appellarēt. 2 nulla substãtia. quod est contra Petrũ his. ymmo s'm veritatē sola substãtiua appellant 2 nõ adiectiua. Q̊d pbatur tribus rõnibus. p̄ma sumitur ex rõne ordinis. q2 si adiectiua appellarēt sicut substantiua. tũc tractatus appellatõnum p̄cederet tractatũ suppositõnum et ãpliatõnum. quia cõiora sunt priora. Scd̄a rõ sumit' ex fũdamento. ex quo trahit' iste tractatus. q2 sc3 trahitur ex tercia p̄prietate subē. vt patuit. s3 illa loquit' de substantiuis Etiã si adiectiua appellarēt. g̊ s'carēt hoc aliq̊d vl' viderent significare hoc aliquid. vt pat3 ex illa p̄prietate phi. sed hoc nõ pt dici. igit'. nõ p̄mum. quia nõ sũt p̄me substãtie. nec scd̄m. q2 nõ sunt scd̄e subē. sed nihil videt' s'care hoc aliquid nisi scd̄a sba. Tercia rõ sumit' ex diffinitõe appellatõis. in q̊ d' q2 appellatõ est acceptõ termini p re existēte. s3 adiectiua nõ s'cãt res exñtes. s3 res alteri inherētes. Quarta rõ sumit' ex diuisiõe eiusdē. q2 appellatõ solũ fit penes tales termios penes q̊s fit suppõ. s3 suppõ est solũ termĩ substãtiui. 2 nõ adiectiui. quia adiectiua copulant.

Arguit Si scd̄a substãtia appellat h' aliq̊d. g̊ s'cat h' aliq̊d. q̊d tñ videt' eē fallũ. q2 p̄ma suba s'cat hoc aliq̊d. 2 scd̄a quale q̊d. Tenet cñña. q2 appellatõ sicut et' suppositõ p̄supponit s'catõnem. Dõm q2 s'catõ capitur dupl'r. Uno mõ p p̄maria 2 scd̄aria s'catõe sil'. 2 sic terminus cõis p̄maria s'catõe s'cat naturã. 2 ex scd̄aria significatõe s'cat suppositũ. 2 sic etiam appellat h' aliq̊d. Alio modo capitur s'catõ p p̄maria s'catõe tm̄. 2 sic secunda substantia non significat hoc aliquid. sed significat tm̄ quale quid. Et hoc modo etiam nõ appellat hoc aliquid

Querit Utrũ appellatõnis diffinitõ sit bona Dõm q2 sic. vt p3 examinãdo eius p̄ticulas. q2 p̄mo ponit' acceptõ loco generis. deinde d' termini ad dr̄ñtiaɋ orationum 2 sincathegreumatum. q̊ nõ sũt termini. d' tercio p re existēte ad denotandũ q2 ficta nõ appellant.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-222/0323
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG